

16. Main Department of Statistics in Ivano-Frankivsk region (2016). *Differentiation of living standards. Statistic data*. Available at: <http://www.ifstat.gov.ua/> (Accessed 10 May 2016) (in Ukr.).

17. Main statistical office in L'viv region (2016). *Differentiation of living standards. Statistic data*. Available at: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/year/2009/t149909_5.pdf (Accessed 10 May 2016) (in Ukr.).

18. Main Department of Statistics in Chernivtsy region (2016). *Differentiation of living standards. Statistic data*. Available at: <http://www.cv.ukrstat.gov.ua/> (Accessed 10 May 2016) (in Ukr.).

19. Eurostat. European Commission (2016). *Labour market (Labour costs (Total wages and salaries))*. Available at: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database> (Accessed 10 May 2016) (in Ukr.).

УДК 330.131.5

О. В. Сідуняк, асистент,

Н. В. Прокоп'юк,

Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ,

м. Чернівці

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ: ПЕРЕВАГИ ДЛЯ БІЗНЕСУ ТА ВЛАДИ

Анотація

У статті описується сутність державно-приватного партнерства (ДПП) та виділяється його сучасна роль у соціально-економічному розвитку іноземних держав. Також визначаються сфери поширення ДПП, такі як: електроенергетика, муніципальні послуги, транспорт, телекомунікації, природоохоронна і розвиток інфраструктури, інші. Проаналізовано перелік об'єктів інвестування, що можуть бути реалізовані в рамках ДПП у Чернівецькій області: реконструкція та будівництво водопровідних мереж; модернізація та зміна водозабірних станцій; будівництво та відновлення очисних споруд, приміщення кінотеатру, клубу тощо. Виділено форми ДПП за змістовими категоріями партнерства, які застосовуються за кордоном та можуть використовувати в Україні. Зважаючи на ефективність ДПП, виокремлено ті об'єкти на Буковині, які б могли продуктивно використовуватись, серед них безліч земельних ділянок, підприємств і т. п. Визначено переваги держави та бізнесу у процесі реалізації ДПП як інструменту соціально-економічного розвитку регіону.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, регіон, район, область, об'єкти ДПП, соціально-економічний розвиток, форми ДПП, інвестиції, механізм ДПП, Закон України «Про державно-приватне партнерство», держава, бізнес.

А. В. Сидуняк, асистент,
Н. В. Прокопюк,
Черновицкий торгово-экономический институт КНТЭУ,
г. Черновцы

ВОЗМОЖНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА В ЧЕРНОВИЦКОЙ ОБЛАСТИ: ПРЕИМУЩЕСТВА ДЛЯ БИЗНЕСА И ВЛАСТИ

Аннотация

В статье описывается сущность государственно-частного партнерства (ГЧП) и выделяется его современная роль в социально-экономическом развитии иностранных государств. Также определяются сферы распространения ГЧП, такие как: электроэнергетика, муниципальные услуги, транспорт, телекоммуникации, природоохранная и развитие инфраструктуры, другие. Проанализирован перечень объектов инвестирования, которые могут быть реализованы в рамках ГЧП в Черновицкой области: реконструкция и строительство водопроводных сетей; модернизация и изменение водозаборных станций; строительство и восстановление очистных сооружений, помещения кинотеатра, клуба и др. Выделены формы ГЧП по смысловым категориям партнерства, которые применяются за рубежом и могут использоваться в Украине. Несмотря на эффективность ГЧП, выделены те объекты на Буковине, которые могли бы быть продуктивно использованы, среди них множество земельных участков, предприятий и т. п. Определены преимущества государства и бизнеса в процес се реализации ГЧП как инструмента социально-экономического развития региона.

Ключевые слова: государственно-частное партнерство, регион, район, область, объекты ГЧП, социально-экономическое развитие, формы ГЧП, инвестиции, механизм ГЧП, Закон Украины «О государственно-частном партнерстве», государство, бизнес.

Постановка проблеми. Більшість регіонів України стикаються з проблемою щодо відсутності належного фінансування галузей, які відносяться до державного сектору. Це створює бар'єри продуктивного функціонування об'єктів державної власності, які значно погіршують та гальмують соціально-економічний розвиток регіону. Для того щоб покращити їх функціонування, необхідним є залучення додаткових приватних інвестицій, які сприятимуть вирішенню багатьох соціально-економічних проблем. Одним із способів для вирішення цих проблем є використання такої форми співробітництва, як державно-приватне партнерство (ДПП), яке досить поширене у всьому світі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Взаємодія держави та бізнесу є важливим фактором для зміни стану економіки та розвитку підприємництва в країні та по регіонах. ДПП, його суть та значення для економіки в цілому досліджено у працях таких науковців, як: Б. Винницький [1], М. Лендъел [1], Б. Онищук [1], П. Сегварі [1], І. Брайловський [2].

Зарубіжний досвід, вигоди для партнерів у процесі реалізації ДПП описували: Г. О. Павлова [8], В. Є. Сазонов [10], Г. Б. Зеленцова та інші.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.

Більшість науковців присвячували свої праці теоретичному обґрунтуванню суті та значенню ДПП, але конкретного застосування його механізмів на регіональному рівні досліджено недостатньо. Тому, враховуючи теоретичні надбання дослідників, успішний зарубіжний досвід впровадження ДПП в інших державах, буде визначено ті об'єкти державної власності Чернівецької області, які можуть бути вдосконалені шляхом партнерства держави та бізнесу на основі ДПП.

Мета роботи. Метою даної роботи є визначення ДПП як ефективної форми співробітництва бізнесу та влади, яка, враховуючи інтереси, можливості та ресурси кожного, здатна покращити соціально-економічний розвиток Чернівецької області.

Виклад основного матеріалу. У науковій літературі ДПП трактується як «...система відносин, яка виникає між органом державної влади та приватною організацією, у яких приватному партнерові надається більше повноважень щодо планування, фінансування та реалізації певної послуги для населення, аніж при використанні традиційних процедур співпраці, але менше, аніж при приватизації...» [1, с. 13]. Державно-приватне партнерство – це спосіб надання державних послуг, що поєднує приватний і державний сектор на довгостроковий час, який будується на контрактній основі та закріплює певні зобов'язання за кожною із сторін. Він має на меті фінансування капіталомістких або малоприбуткових галузей економіки [2, с. 16]. В цьому й проявляється перевага такої форми співробітництва як для держави, так і для бізнесу, адже кожна із сторін має потребу у ресурсах, які повинні раціонально використовуватись та сприяти соціально-економічному розвитку.

Найповніше і найширше ДПП пояснюється у законодавстві України, де зазначають, між ким відбувається партнерство, основні принципи та норми, яких повинні дотримуватись сторони. Отже, згідно з Законом України «Державно-приватне партнерство – співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими

РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

законодавчими актами» [3]. Особливістю ДПП є співпраця між державними та приватними партнерами, які несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства. Саме це знижує можливість виникнення збитків як держави, так і бізнесу, де кожен несе відповідальність за той ризик, яким він здатен управляти.

Сучасні науковці трактують ДПП як «...співробітництво між бізнесом і владою, що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому Законом та іншими законодавчими актами, що пов'язано з метою реалізації суспільних інтересів, у тому числі й соціальних...» [4, с. 51]. Тобто при реалізації проектів ДПП держава може виконати свої соціальні функції навіть за відсутності наявних ресурсів.

Сфери поширення ДПП у розвинутих зарубіжних країнах досить різні [5, с. 77-78]:

- електроенергетика – будівництво електростанцій і електромережі, вироблення і розподіл електроенергії;
- муніципальні послуги – оновлення і будівництво нових комунальних мереж (водопостачання, каналізація, тепло- і енергопостачання, вивезення сміття та утилізація відходів і ін.);
- транспорт – будівництво та експлуатація трубопроводів, автомобільних і залізних доріг, терміналів аеропортів, будівництво, експлуатація та обслуговування систем моніторингу та управління рухом і багато інших різних проектів;
- нерухомість – будівництво та експлуатація громадських об'єктів (наприклад, стадіонів) і муніципального житла в обмін на право забудови і розвитку комерційних проектів;
- телекомунікації – створення телекомунікаційної інфраструктури, отримавши монополні права на її експлуатацію, що супроводжуються із наданням послуг споживачам (наприклад, виставлення і обслуговування рахунків);
- природоохоронного і розвиток інфраструктури туризму – обслуговування і розвиток міських і замських парків, національних парків і заповідників, унікальних природних об'єктів в обмін на право експлуатації природних та рекреаційних ресурсів та інші. Для цього слід в'яснити, які переваги може отримати кожен з учасників при реалізації проекту ДПП.

Аналізуючи таблицю 1, можна підтвердити, що кожен з учасників ДПП може отримати певну вигоду. Для бізнесу основною перевагою є отримання прибутку за рахунок державних пільг та використання об'єктів, які використовуються досить часто суспільством. В той же час, для

держави – це реалізація її основних функцій за рахунок бізнесу, який володіє капіталом, інформацією та інтелектуальними ресурсами. Але важливим є розподіл ризиків між учасниками ДПП, якими вони здатні управляти. Для цього слід обрати таку форму партнерства, яка зменшуватиме навантаження на учасника ДПП, перекладаючи відповідальність на іншого.

Таблиця 1

Переваги держави та бізнесу при реалізації проектів ДПП

Бізнес	Держава
<ul style="list-style-type: none"> - доступ до об'єктів, які знаходяться у власності держави, використовуючи які, можна отримати прибуток; - можливість управління об'єктами, які є монополізованими (житлово-комунальне господарство, транспортна інфраструктура, медичні заклади і т. п.); - податкові пільги та спеціальні податкові режими для суб'єктів ДПП; - позитивний імідж та визнання суспільством його досягнень, державними органами влади та на міжнародному рівні; - підвищення статусу проектів суспільного значення, отримання суспільного визнання; - підвищення соціальної відповідальності бізнесу, яка є досить поширеною серед розвинених держав. 	<ul style="list-style-type: none"> - прискорення будівництва капіталомістких соціально важливих об'єктів та активізація інвестиційної діяльності в цій області; - ефективне використання державного майна на користь суспільного добробуту; - економія фінансових ресурсів з метою надання субсидій та трансфертів; - використання підприємницького хисту приватного партнера на користь суспільства; - підвищення ефективності публічної інфраструктури; - створення нових робочих місць; - впровадження новітніх технологій та ноу-хау у сфері надання суспільних та інших послуг; - забезпечення діалогу між державою, приватним партнером та суспільством.

Для застосування механізмів ДПП слід визначити форми, які можуть бути застосовані. Найпоширенішою класифікацією форм ДПП за змістовими категоріями партнерства є класифікація Б. Винниченка, М. Лендъела, Б. Онищука, П. Сегварі. Вони виділяють такі категорії ДПП:

- експлуатація-обслуговування;
- проектування-будівництво;
- здавання об'єктів «під ключ»;
- спорудження доповнень до об'єкта;
- оренда/придбання;
- тимчасова приватизація;
- оренда-будівництво-експлуатація або викуп-будівництво-експлуатація;
- будівництво-передача-експлуатація;
- будівництво-власність-експлуатація-передача;
- будівництво-власність-експлуатація [1, с. 33-44].

РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Перелічені форми ДПП можуть не передбачати фінансування з боку держави і за рахунок цього відбувається економія державних коштів, партнер із державного сектору користується вигодами, які пов'язані із досвідом роботи приватного партнера у сфері будівництва, яке може проводитись швидше, завдяки застосуванню паралельного проектування і будівництва, всі об'єкти залишаються в руках влади. Приватний сектор у свою чергу отримує об'єкти для експлуатації, але несе значний фінансовий ризик.

У рамках всього спектру можливих моделей ДПП може бути класифіковано за масштабом залучення державного і приватного секторів й ступеня розподілу їхніх ризиків (рис. 1).

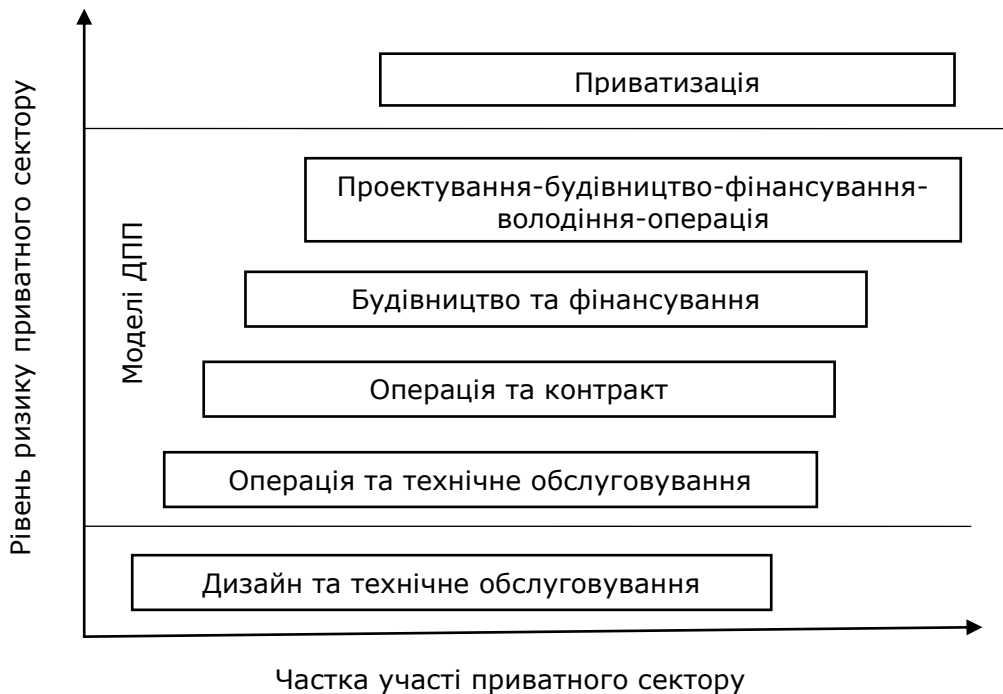

Рис.1.Класифікація моделей ДПП залежно від частки участі та рівня ризику приватного сектору*

*Джерело: [6].

Рис. 1 ілюструє сферу взаємодії публічних і приватних підприємств, що базується на різному ступені приватизації або ж величині частки залученого приватного капіталу. Спектр можливих правових,

організаційних та господарських рішень знаходиться в просторі між традиційним державним (публічним) підприємством і повноправним приватним підприємством, в т.ч. і утвореними в ході повної приватизації. Кожна з поданих вище форм ДПП характеризує певний ступінь прав та обов'язків держави та приватного сектору, що базується на основі вигод, які є стимулом здійснення даного виду співробітництва.

На думку Г. О. Павлової, найбільш продуктивною є така форма ДПП, як концесія. Вона розвинута у країнах з різним рівнем соціально-економічного розвитку (Італія, Франція, Німеччина, Австрія, Бразилія, Мексика). Такі партнерства є ефективними в транспортній (автодороги, залізниці, аеропорти, порти, трубопровідний транспорт) і соціальній інфраструктурі (охорона здоров'я, освіта, розвага, туризм), житлово-комунальне господарство (водопостачання, електропостачання, очищення води, газопостачання й ін.), в інших сферах (в'язниці, оборона, об'єкти військової сфери) [8].

Тому, звужуючи дослідження до потреб районів Чернівецької області, за даними офіційного веб-сайту Чернівецької обласної державної адміністрації встановлено певний перелік об'єктів інвестування, що можуть бути реалізовані в рамках ДПП станом на 1 січня 2016 року. У більшості районах Чернівецької області існує необхідність інвестування у такі об'єкти:

- реконструкція та будівництво водопровідних мереж;
- модернізація та зміна водозабірних станцій;
- будівництво та відновлення очисних споруд [7].

Також в окремих районах, наприклад у Кіцманському, є незавершене будівництво: приміщення колишнього кінотеатру; приміщення колишнього клубу; приміщення старої школи. Новоселицький район потребує інвестування у сферу прикордонної інфраструктури в село Мамалига та розвиток рекреаційної зони села Стальнівці. У Сторожинецькому районі знаходиться будівля загальноосвітньої школи, яка потребує перебудови під приміщення дитячого дозвілля [8].

У Чернівецькій області також існує безліч земельних ділянок, підприємств, які б могли продуктивно використовуватись на основі ДПП. На сайті офіційного веб-порталу м. Чернівці подано інформацію станом на 2016 р. щодо об'єктів, які потребують приватних інвестицій:

1. Земельна ділянка на вул. Московської Олімпіади, вільна від забудови. Пропозиція з будівництва логістичного центру.

Інвестиційний проект передбачає:

- впровадження екологічно чистих, енерго- та ресурсозберігаючих технологій;

- оптимізація вантажних потоків;
- покращання транспортної інфраструктури міста;

2. Земельна ділянка в районі вул. Парковий проїзд. Пропозиція з будівництва плавального басейну.

Інвестиційний проект передбачає:

- будівництво плавального басейну з автономним підігрівом води.
- Також на веб-порталі м. Чернівці існує перелік вільних приміщень промислових підприємств, які б за допомогою приватних інвестицій могли б бути використані в підприємницькій діяльності. Такими об'єктами є:

- ТОВ «Розма», м. Чернівці, вул. Прутська, 29;
- ТзДВ «Вимірювач», м. Чернівці, вул.О. Пчілки, 5;
- ТзДВ «Чернівецький завод залізобетонних виробів і конструкцій», м. Чернівці, вул. Галицький шлях, 46-В тощо [9].

Активне залучення та раціональне використання інвестицій – найшвидший шлях до піднесення економічного розвитку регіону на новий рівень. Інвестування цих об'єктів призведе до зменшення безробіття, створення нових або модернізації існуючих виробництв, підвищення якості послуг та вирішення завдань соціально-економічного розвитку території на Буковині.

Оскільки ДПП базується на співробітництві, то учасникам слід провести ретельне дослідження при виборі форми ДПП. Для цього слід врахувати усі інтереси (табл. 1), ризики та наявні ресурси. Але для обох учасників реалізація проекту стане не лише можливістю реалізації власних інтересів, але й суспільних, й сприятиме економічному піднесенню регіону.

Висновки. З вищесказаного випливає, що державно-приватне партнерство – це співпраця між державою та бізнесом, яка діє за умови договору, який не суперечить Закону України і кожна з сторін несе за собою солідарну відповідальність. Оскільки в Україні цей механізм ще не набув практичних навичок, то з теоретичної точки зору і з досвіду інших країн можна стверджувати, що така форма співпраці, як ДПП, здатна покращити соціально-економічну проблему регіонів та країни в цілому. Для цього державні, обласні та місцеві органи влади повинні створювати умови для залучення приватних інвестицій на основі ДПП.

Що стосується Буковини, то внаслідок залучення інвестицій та укладання відповідного договору між державою та бізнесом будуть вирішені проблемні питання міста чи району, здійснюватиметься працевлаштування населення, збільшиться рівень зайнятості та розвиватиметься підприємницька діяльність. Це буде взаємна вигода як для держави, так і для приватної сторони. Адже механізм ДПП зможе підвищити конкурентоспроможність економіки держави, залучити

додаткові кошти у ті галузі, які знаходяться під владою держави, а приватний сектор забезпечиться державною підтримкою та отримає прибуток від інвестицій.

Але необхідними умовами для повноцінного функціонування ДПП на Буковині як форми розвитку підприємництва повинні стати тісна взаємовигідна співпраця між владою та бізнесом; формування спільної мети щодо управління проектами ДПП; проведення інформаційної та освітньої роботи в рамках просування державно-приватного партнерства.

Невирішеним залишається питання створення місцевими, обласними державними органами влади платформи взаємодії бізнесу та влади в рамках планування та реалізації ДПП, розміщення у засобах масової інформації даних про потенційні об'єкти ДПП, створення робочих груп з експертами, які зможуть оцінити (за рис. 1) проекти з метою їх ефективної реалізації.

Список використаних джерел:

1. Досвід та перспективи впровадження державно-приватних партнерств в Україні та за кордоном / Винницький Б., Лендьял М., Онищук Б., Сегварі П. – К.: К.І.С., 2008. – 146 с.
2. Брайлівський І. А. Державно-приватне партнерство як угода про взаємні вигоди / Ілля Аркадійович Брайлівський // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка» : збірник наукових праць / Ред. кол. : І. Д. Пасічник, О. І. Дем'янчук. – Острого: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. – Випуск 24. – С. 15–18.
3. Про державно-приватне партнерство : Закон України: офіційний текст : за станом на 02.12.2012 року, № 2404-VI [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради. – 2010. – № 40. – С. 542. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>
4. Сідуняк О. В. Державно-приватне партнерство: сутність, досвід та можливості використання у соціальній сфері / О. В. Сідуняк // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. – Чернівці: ЧТЕІ КНТЕУ, 2014. – Вип. І. (53). Економічні науки. – С.46-52.
5. Государственно-частное партнерство в инновационной сфере: мировой опыт и перспективы России [Текст] / Р. М. Нижегородцев [и др.]; под ред. Р. М. Нижегородцева, С. М. Никитенко, Е. В. Гоосен. – Кемерово: ООО «Сибирская издательская группа», 2012. – 482с.
6. Models of Public-Private Partnerships. Available at: <http://www.pppcouncil.ca/resources/about-ppp/models.html>.
7. Офіційний вебсайт Чернівецької обласної державної адміністрації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukoda.gov.ua>
8. Павлова Г. О. Державно-приватне партнерство: аналіз світового досвіду та шляхи розвитку в Україні [Електронний ресурс] / Г. О. Павлова. – Режим доступу: [<http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2011-3/doc/3/02.pdf>].
9. Офіційний веб-портал м. Чернівці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://chernivtsy.eu/portal>
10. Сазонов В. Е. Государственно-частное партнерство: гражданско-правовые, административно-правовые и финансово-правовые аспекты / В. Е. Сазонов / Российский университет дружбы народов. – М., 2012. – 424 с.

Oleksandra Siduniak, junior lecturer,
Nataliya Prokopiuk,
Chernivtsi Institute of Trade and Economic of KNUTE,
Chernivtsi

THE POSSIBILITY OF USING PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS IN CHERNIVTSI REGION: BENEFITS FOR BUSINESS AND GOVERNMENT

Abstract

The essence of public-private partnership (PPP) and its current role in socio-economic development of foreign countries is described in the article. Such sphere of PPP as electricity, municipal services, transport, telecommunications, environmental protection, infrastructure development and others are also under the consideration. The list of investment objects that can be implemented under PPP in Chernivtsi region including: rehabilitation and reconstruction of water supply systems; upgrading and changing intake stations; construction and restoration facilities and premises cinemas, clubs and others is analyzed. Forms of PPP according to the forms of partnership which are applied abroad and can be applied in Ukraine are defined. The objects in Bukovyna that can be used productively by the mechanisms of PPP are identified, including land, business units, etc. Benefits of government and business in PPPs implementation as a tool of socio-economic development of the region are underlined.

Keywords: public-private partnerships, region, district, PPP elements, socio-economic development, forms of PPP, investments, PPP mechanism, the Law of Ukraine "On public-private partnership," state, business.

References:

1. Vynnyts'kyj, B., Lend'iel, M., Onyschuk, B., Sehvari, P. (2008). *Dosvid ta perspektyvy vprovadzhennia derzhavno-pryvatnykh partnerstv v Ukraini ta za kordonom* [Experience and prospects of implementation of public-private partnerships in Ukraine and abroad]. K.I.S., Kyiv, 146 p. (in Ukr.).
2. Brajlovs'kyj, I.A. (2013). Public-private partnership as an agreement on mutual benefits. *Naukovi zapysky Natsional'noho universytetu «Ostroz'ka akademiia». Seriiia «Ekonomika» [Scientific Proceedings of the National University "Ostroh Academy". Series "Economy"]*. Publisher National University "Ostroh Academy", Ostrog, vol. 24, pp. 15-18 (in Ukr.).
3. *On Public-Private Partnership*, Law of Ukraine of 02.12.2012, № 2404-VI. Available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2404> (Accessed 4 January 2011) (in Ukr.).
4. Siduniak, O.V. (2014). Public-private partnership: the nature, experience and the possibility of using the social sphere. *Visnyk Chernivets'koho torhovel'no-ekonomichnoho instytutu [Bulletin of Chernivtsi Trade and Economic Institute]*, vol. 380, no. 53, pp. 46-52 (in Ukr.).
5. Nizhegorodcev, R.M. et al. (2012). *Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo v innovacionnoj sfere: mirovoj opyt i perspektyvy Rossii* [Public-private partnership in the sphere of innovations: world experience and Russian prospects]. LLC «Siberian Publishing Group», Kemerovo, 482 p. (in Russ.).
6. Models of Public-Private Partnerships. Available at: <http://www.pppcouncil.ca/resources/about-ppp/models.html>.
7. The official website of the Chernivtsi Regional State Administration. Available at: <http://bukoda.gov.ua> (Accessed 29 May 2016) (in Ukr.).

8. Pavlova, H.O. Public-private Partnerships: Analysis of international experience and the development in Ukraine. Available at: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/putp/2011-3/doc/3/02.pdf> (Accessed 29 May 2016) (in Ukr.).
9. Official web-portal Chernivtsi. Available at: <http://chernivtsy.eu/portal> (Accessed 29 May 2016) (in Ukr.).
10. Sazonov, V.E. (2012). *Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo: grazhdansko-pravovye, administrativno-pravovye i finansovo-pravovye aspekty* [Public-private partnership: civil, administrative, legal, financial and legal aspects]. Moscow, 424 p. (in Russ.).

